

MEZEY KATALIN  
*Ami felvitte a hegyre*

*Eröss Zsolt emlékére*

*szakállát a jég benőtte  
lábát jeges hó befödte  
a szelet mellére vette  
nappal, holddal berendezve  
az eget a hátán vitte  
mi lenne ha megpihenne  
ha egy percre elernyedne  
mintha térdre ereszkedne  
a hóba belefeküdne*

*egyetlenegy pillanatra  
az álom beborította  
nem figyelt a jégpatakra  
ami útját keresztezte  
s minden ami segítette  
ami felvitte a hegyre  
az most húzta le a mélybe  
le a jeges sötétségbe*

*megindult a hegy alatta  
nincs amibe kapaszkodna  
levetik a sziklafalak  
le a csontos hegyoldalak  
olyan érintetlen állnak  
mint akik semmit se várnak  
sem mire sem emlékeznek  
róla tudomást se vesznek*

*állnak még sokezer évig  
nyújtózkodnak fel az égig  
nyújtóznak az Isten felé  
aki őket elrendelé*